روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۳۰ آذر ۱۴۰۰ • ۱۶ جمادی‌الاول ۱۴۴۳ • ۲۱ دسامبر ۲۰۲۱
سال نوزدهم • شماره ۴۱۷۵ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۰۲ • اذان مغرب ۱۷:۱۷
اذان صبح فردا ۵:۳۹ • طلوع آفتاب ۷:۱۱

fardashargh@gmail.com

روزنامه فردا

نورنوشت

خلیج گرگان به‌دلیل دخالت‌های انسانی روبه خشکی است و به یکی از بحران‌های زیست‌محیطی استان گلستان تبدیل شده است. / عکس: عقیل مهقانی، میزان

زمین سبز

حیوان‌ستیزی با طعم قانون (۲)

چند نگاه دینی به حیوانات

رامتین غفاری . دانش‌آموخته رشته حقوق و حامی حقوق حیوانات

در خبرها خواندم یکی از امضاکنندگان این طرح و از حامیان آن، در دفاع از این طرح ناچار به مغالطه شیب لغزنده متوسل شده و گفته است: امکان دارد بعدها کسی در خانه فیل، شیر، تمساح و... نگهداری کند و ما بـرای جلوگیری از آن، قانـون نداریم و به همین جهت می‌خواهیم این قانون را تصویب کنیم. ما نماینده ۸۵ میلیون نفر هستیم و فرهنگ خودمان را داریـم و برای مـردم عزیـز و متمدنمان تصمیم می‌گیریم و... .

در پاسـخ به ایشان باید بگویم که اولا طبق کدام مبنای عقلی و منطقی توانسـتید نگهداری از سگ، گربه و خرگوش را در رده و همسان نگهداری از شیر، فیل و تمساح قرار دهید؟ ثانیا بر چه مبنایی می‌گویید نگهـداری از حیوانـات خانگـی با فرهنـگ ایرانی منافات دارد؟ کمااینکه در بسیاری از سنگ‌نگاره‌ها و مجسمه‌های باستانی ایرانی یا نقاشی‌ها و تصاویری از هنرمندان قدیمی به‌جای‌مانده و برخی متون ادبی قدیمی ما، نشـانه‌هایی از همزیسـتی مسالمت‌آمیز میـان ایرانیـان و حیوانـات و حیوانـات خانگی در جامعه ایرانـی وجود دارد و فرهنـگ امروز ما هم کماکان همین روند را نشـان می‌دهد و حتما تاکنون در رسـانه‌ها و فضای مجازی، مخالفت‌ها و واکنش منفـی بخش‌هـای مختلف جامعه با ایـن طرح را دیده‌اید. ثالثا آیا ایـن نمایندگانی که خود را نماینده تام‌الاختیار ۸۵ میلیون ایرانـی می‌دانند و می‌گویند به وکالت از آنها چنین طرح‌هایی را مطرح می‌کنند، حاضرند یک نظرسـنجی واقعـی و آزاد از مردم به عمل آورند و در این رابطـه، مطابق نظر مردم رفتار کنند یا در مناظـره‌ای آزاد و زنده، با حضور چند نفر از حامیان حقوق حیوانات و کارشناسان این زمینه و دام‌پزشکان شرکت کنند و نظرات آنها را جویا شده و به نقدهای آنان پاسخ دهند؟

در نام مجلس قانون‌گذاری ایران، پسوند اسلامی وجـود دارد و این یعنی بنا را بر این گذاشـته‌اند که آنچه تصویب می‌کنند، منطبق و همسو با آموزه‌های دین اسـلام اسـت و شـورای نگهبان نیـز مطابق وظیفه‌ای که قانون اساسی برایش تعریف کرده، باید بر این مصوبات نظارت کند که مخالف قانون اساسی و شـرع اسـلام نباشـد. مهربانی و رعایـت حقوق حیوانات، در بسـیاری از متون اسلامی و گفتار پیامبر اسلام و امامان مورد تاکید قرار گرفته است؛ چنانچه در ادامـه به بخشـی از آنها اشـاره خواهم کرد. در مکارم‌الاخـلاق می‌خوانیم که پیامبر اسـلام فرمود «بودن گوسفند و گربه در خانه، باعث برکت آن خانه می‌شـود»؛ آیا همیـن یک روایت، برای نشـان‌دادن تعارض این طرح با آموزه‌های اسلام کافی نیست؟

در کتاب جواهرالکلام (ج ۵ ص ۱۱۴) می‌خوانیم که اگر شـخصی مقداری آب برای نوشـیدن داشته باشـد و بترسـد که اگر با آن آب وضـو بگیرد، دچار تشـنگی شود، بر او واجب اسـت تیمم کند و آب را صرف وضو نکند و اگر به تشنگی حیوانی که خونش محترم است نیز بترسد، حکم همین است، اگرچه آن حیوان سگ باشد.

در روضه‌الواعظیـن (ص ۱۹۹) می‌خوانیـم که امام سجاد چوب‌زدن به شـتر را مستوجب قصاص می‌دانسـته‌اند و نیز سـیدفضل‌الله راوندی در کتاب النـوادر، از قول امام صادق ذکـر کرده‌اند که پیامبر اسلام به اسب سلام کرده است (ص ۳۶، ۴۱ و ۴۲).

در کتـاب مفاتیح‌الحیـاه آیـت‌الله جوادی‌آملی می‌خوانیـم: بدیهی‌تریـن حقوق آنهـا (حیوانات) که مقتضای حق حیات آنهاسـت، آماده‌سازی آب، غذا، مکان مناسـب و تأمین آرامش و امنیت شـبانه اسـت. فقها آب و غذادادن به حیوانات را در مواقع ضروری، واجب و در غیر آن مسـتحب شـمرده‌اند. امام کاظم می‌فرماید «خدا را درباره زبان‌بسته‌ها در نظر بگیرید». به آن حضرت عرض شـد زبان‌بسته‌ها کدام‌اند؟ فرمود «گوسفند، گربه، کبوتر و امثال اینها».

همچنین در همین کتاب اخیرالذکر می‌خوانیم که حیوانی که به دست انسان پرورش یافته، به‌گونه‌ای حق دوستی دارد که سزاوار توجه است. امیر مؤمنان می‌فرماید: پیامبر وضو می‌گرفت، گربه‌ای نزد او آمد. پیامبر دانسـت که حیوان تشنه اسـت. ظرف آب را به‌سوی حیوان برد و آن آب را نوشید و سپس پیامبر وضو گرفت. باز آیت‌الله جوادی‌آملی در همین کتاب از قول امام صادق نوشـته‌اند که زنی به این سـبب گرفتار عذاب الهی شـد کـه گربه‌ای را بسـت تا از تشـنگی جان داد و همچنین از قول پیامبر نقل شده که «در سـفر معراج، چون به بهشت می‌نگریستم، زن گنهکاری را دیدم و از حالش پرسـیدم. گفته شد وی از کنار سگی تشنه بر لب چاهی می‌گذشت. برای سـیراب‌کردن آن حیوان، چادر خود را به درون چاه آویخت و چون آب چاه به آن نفوذ کرد، با فشردن آن بر دهان سـگ، آن را سیراب کرد. خدا هم او را با این عمل آمرزید». ولی علی‌رغم این روایات، توصیه‌ها و احادیث مذهبی و دلایل عقلی، حقوقی و اجتماعی برای رعایت حقوق حیوانات و احترام به حق حیات آنها و لزوم رسیدگی و توجه به آنها، به نظر می‌رسد بخشی از مدیران و مسـئولان با حیوانات سر ستیز و نامهربانی دارند.

ادامه دارد...

*** بخش اول این مطلب در تاریخ دوشـنبه ۲۲ آذر ۱۴۰۰، شماره ۴۱۶۸ چاپ شده است.**

گفت‌وگو

صادق زیباکلام در گفت‌وگو با «شرق»

فرمول‌های قبلی در برابر اعتراض کشاورزان و معلم‌ها جواب نمی‌دهد

سامان موحدی‌راد: در یک ماه گذشته شاهد دو دسته اعتراض گسـترده در ایران بودم؛ کشاورزان اصفهانی و بعد از آن اهالـی چهارمحال‌وبختیاری چند روزی در خیابان‌هـا به بحران آب اعتـراض کرده بودند. در هفته گذشـته هم جمع بزرگـی از معلم‌های ایرانی در شـهرهای مختلف در اعتراض به تصویب‌نشدن طرح رتبه‌بندی بـه خیابان آمده بودنـد. واکنش‌ها به این اعتراض‌ها در دو بازه زمانی قابل دسـته‌بندی اسـت؛ نخسـت وقتی معترضان در خیابـان بودند و اینکـه چه بر سـر آنها آمد و دیگـری واکنش‌های بعـد از آن در عرصه سیاسـی ایـران. آنچه در اینجا می‌خواهیم بـه آن بپردازیم، پـاره‌ای از واکنش‌های سیاسـی به این اعتراض‌ها در روزهای پس از واقعه اسـت. چنانکه می‌دانیم، در ایران تجمع و اعتراض کم نداشته‌ایم؛ رویدادهای سال ۸۸، اعتراضات سال ۹۶ و اوج آن رویدادهـای آبـان ۹۸ در کنار چندین و چنـد تجمع کوچک و بزرگ صنفـی دیگر مهم‌ترین اعتراضات سـال‌های اخیر در ایران بودند. پاسـخ به این دسـت اعتراض‌ها هم اغلب در یک دسته‌بندی قرار می‌گرفت؛ آنها اعتراض‌ها را سیاسـی و ناشی از دخالت عوامل بیگانه و نیروهای فریب‌خورده داخلی می‌دانستند. پاسـخ به چنین اعتراضاتی هم برایشان سـاده بود؛ چه در میدان واقعه و چه در واکنش‌های بعـدی. اما آنچه اکنون در جریان اسـت، مطالبات و اعتراضاتی اسـت که به هیچ عنوان نمی‌توان به آن برچسب سیاسی زد. روزنامه‌های کیهان و جوان بعد از اعتراض‌های کشـاورزان اصفهانی تلاش کردند با زدن چنین برچسـب‌هایی به معترضـان در خیابان، پرونـده این اعتراض‌ها را هم در مسـیر قبلی‌ها قرار دهند، اما دیدند چنین حرف و ادعایی چندان خریداری ندارد؛ ازاین‌رو از در دیگری وارد کار شـدند. کیهان در یادداشـتی به اصل اعتراضـات و به‌خیابان‌آمدن‌ها معترض شـد و نوشـت: «آیا تنها راه طرح مطالبات و مشـکلات، تجمعات بی‌درو‌پیکر خیابانی است که هیچ‌کس مسئولیت راه‌اندازی و اتفاقات متن و حاشیه آن را بر عهده نمی‌گیرد یا روش‌های مدنی‌تر، مفیدتر و کم‌هزینه‌تر هم وجود دارد؟ مسئولیت انحراف این تجمعات و موج‌سواری دشمنان کلیت ملت ایران با کیست؟ آیا هزینه‌های هنگفت این موج‌سواری، جز از جیب ملت ایران پرداخت می‌شود؟». صادق زیباکلام، استاد علوم سیاسی دانشـگاه تهران، در گفت‌وگویی با «شـرق» درباره این اعتراض‌هـا می‌گوید: «جریان انقلابی‌تر مثل روزنامه کیهان و جوان وقتی دیدند که نمی‌توانند به این معترضان برچسب‌های همیشگی را بزنند و بگویند عناصر ضدانقلاب اجاره‌ای، تغذیه‌شده از سوی عربستان یا منافقین و سلطنت‌طلب‌ها، سعی کردند تعارف را کنار بگذارند و عملا به معلم‌ها گفتند سر جایتان بنشـینید. به آنها گفتند که اعتراض‌تان را انجام دادیـد، حالا به خانه‌هایتـان بازگردید. به نظر می‌رسـد کم‌کم وارد یک مرحله جدید در برخورد با اعتراضـات در ایران شـده‌ایم؛ یعنـی در آینده وقتی دربـاره تاریخ تحولات سیاسـی جمهوری اسـلامی بنویسـند، از این اعتراض‌ها به‌عنوان یک نقطه عطف نام خواهند برد؛ چراکه اعتراضاتی کاملا غیرسیاسی هستند و کاملا صنفی به حساب می‌آیند».

واکنـش امام‌جمعه‌ها هم به این اعتراض‌ها درخور توجه بـود. امام‌جمعه مشـهد بعـد از اعتراض‌های اصفهان گفته بود: «وقتی نزولات آسـمانی کم اسـت، مشـکل با تجمـع درسـت نمی‌شـود. در مقابل خدا تجمع فایده ندارد، بلکه تجمع باید در نماز باران انجام شـود». همچنین امام‌جمعه اصفهان بعد از هفته اول اعتراضات کشاورزان گفته بود: «عزیزان ما در جمعه قبل تجمع کردند و همه متوجه کمبود آب شدند». او توصیه کرده بود برای اینکه بعد از این بهانه به دست ضدانقلاب ندهنـد، اعتراض‌ها خاتمه یابد. نفـس اینکه اعتراضی صـورت گرفته و همه متوجه آن شـده‌اند که به‌معنای حل مشـکل نیست. کشـاورزی که حیات و مماتش به آن ربط دارد، تا آبی برای زمین کشـاورزی‌اش نداشـته باشد، معترض اسـت. پاسخ این اعتراضات حل مسئله است. صورت این مسـائل هم چنین است که پدیده‌ای خلق‌الساعه نیستند؛ سال‌هاسـت در ایران با بحران آب دست‌وپنجه نرم می‌کنیم و بر تغییر سیاست‌گذاری آب تاکید شـده، اما نتیجه‌ای حاصل نشده است. این‌چنین است که کشاورزان برای آب راهی بستر خشک زاینده‌رود می‌شـوند. گره این جنس اعتراضات که سیاسی نیست و بـرای به‌دسـت‌آوردن حقوق اولیـه‌ای همچون آب و معـاش، راهی بدون حل مسـئله نمی‌تـوان باز کرد. صادق زیباکلام در واکنش به این دست واکنش‌ها هم به «شرق» می‌گوید: الان مدیران و مسئولان کشور کم‌کم به این نتیجه رسیده‌اند که تنها مشکلاتشان دیگر هسته‌ای نیست. دیگر مسائل منطقه‌ای تنها دغدغه‌شان نیست. جامعه مشکلات و دشواری‌های دیگری نیز دارد که نظام بایـد به آن توجه کند. باید بـه آب خیلی خوب و دقیق اندیشـید و برای مردم کف خیابان جواب‌های درسـتی داشت. دیگر نباید تنها دغدغه هسته‌ای یا آمریکا باشد. این مسئله برمی‌گردد به فقدان سیاست‌های درستی که سـال‌ها قبل باید به آن فکر می‌شد؛ ولی در این سال‌ها فکر و ذکر مسئولان مشغول امورات دیگر بود و کسی به فکر حل مسـئله‌ای همچون آب نبود. برای نخستین‌بار است که حاکمیت دارد با اعتراضات غیرسیاسی روبه‌رو می‌شـود. اعتراض‌های ۸۸ سیاسی بود و حتی می‌توان گفت اعتراض‌های ۹۶ و ۹۸ هم سیاسـی بود، اما اکنون ما با نسلی از اعتراض‌های جدید در ایران مواجه هستیم که صنفی اسـت. به‌راحتی نمی‌تـوان این اعتراضات را به ضدانقلاب و منافقین نسـبت داد. نکته در این است که آنها نمی‌توانند فرمول همیشـگی خـود را در برابر ایـن اعتراضات بـه کار بگیرند؛ چراکه ایـن اعتراضات پاسخ درست می‌خواهد. چون نمی‌توانند به آن جوابی بدهند، کیهان به معترضان می‌گوید در خانه‌تان بنشینید و بیرون نیایید.

رسانه

۲۴هزارمین روز آلیک

امـروز سه‌شـنبه ۲۴هزارمین شـماره روزی اسـت که روزنامه آلیک منتشـر می‌شـود. روزنامـه آلیک تنها روزنامـه ارمنی‌زبان در ایران اسـت که بعـد از روزنامه اطلاعـات دومین نشـریه قدیمـی درحال انتشـار ایران محسوب می‌شـود. گرامیداشـت نودمین سـال انتشار روزنامه ارمنی‌زبان آلیک، شـامگاه پنجشنبه (۲۵ آذرماه) با حضـور جمعی از اندیشـمندان و فعالان رسـانه‌ای ارمنی در مراسـمی در باشـگاه آرارات تهران برگزار شد. روشن‌کردن ۹۰ شـمع به‌مناسبت نودمین سال انتشار آن یکی از بخش‌های برنامه بود. درنیک ملیکیان، سـردبیر روزنامه «آلیک» در سـخنانی از نقش بی‌بدیل رسـانه‌ها برای نزدیکی اندیشـمندان و اقشـار جامعه به همدیگر گفـت و روزنامه آلیـک را کانونی برای دسـتیابی به این امکان طی قرن گذشـته و قرن حاضر دانسـت. آرام‌شاه نظریان، مسئول نسـخه اینترنتی «آلیک»، دیگر سخنران، ضمن یادآوری سردوگرم رویدادهای تاریخ معاصر کشور و اهمیت پوشش رسانه‌ای این رویدادها، از «آلیک» به‌عنوان روشنایی امیدبخش برای جامعه ارمنیان ایران و پایگاهی مردمی در ادوار مختلف یاد کرد. اسـقف اعظم، سـیوه سرکیسـیان، خلیفه ارامنه تهران، نیز به‌عنوان سـخنران اصلی این مراسـم با یـادآوری نقش رسـانه و اهمیت نشـریات چاپی در طول تاریخ گفت: تفاوت روزنامه‌هایی چون آلیک با نشـریات غربی پرتیراژ در این است که آنان در کنار کار مطبوعاتی تبدیل به بنگاه‌های بزرگ اقتصادی و سـودآور شده‌اند، ولی نشـریات کشورمان، به‌خصوص آلیک، دنباله‌رو اهداف روشـن و مقدسی هستند که برای نیل به آن هدف حتی از جان و جیب خود مایه گذاشـته و می‌گذارند. در این برنامه پیام‌های تصویری سـردبیران و نمایندگان مطبوعات دیاسـپورا درباره نقش ۹۰سـاله روزنامه ارمنی‌زبان «آلیک» به‌صورت ضبط‌شده به‌همراه مسـتندی در مورد گذشـته روزنامه آلیک پخش شد. در بخش ورودی سـالن مراسـم، غرفه‌ای بـرای عرضه و معرفی نشـریات و هفته‌نامه‌های ادوار مختلف روزنامه «آلیک» اختصاص یافته بود که در آن اولین نسخه روزنامه «آلیک» که از موزه مردم‌شناسی ارامنه آرداک مانوکیان به این محل انتقال یافته بود نیز به نمایش گذاشته شده بود.

روزها

یلدا مبارک

غلامرضا امامی

● *ای سایه سحرخیزان دلواپس خورشیدند/*
زندان شب یلدا بگشایم و بگریزم
«سایه»

یلدا، از سد ستبر زمان می‌گذرد، از درازنای تاریخ، در شط پرشوکت و پرشکوه شب، به پیش می‌آید، به دل‌ها، به خانه‌ها.

چه راه درازی پیموده، می‌آید، هر سال می‌آید، در درازترین شب سال می‌آید. می‌شکافت شب را و سیاهی و تاریکی را.

شعله زیبای امید را فروزان می‌دارد و خستگان و شب‌زدگان را به بیداری و نوید نور و روز و شور بشارت می‌دهد. با رسـیدنش گرد هم می‌آییم، شـب سیاه را زیبا می‌سـازیم و به صبح و خورشـید می‌رسانیم و می‌خواهیم فلک را سـقف بشـکافیم و طرحی نو دراندازیـم. نیاکان مـا در دامنه البرز در شـب یلدا بیدار می‌ماندند... . آتشـی برمی‌افروختند و شادان و پای‌کوبان شب را به رشته مهر به نور و روز و خورشید می‌رسـاندند. یلدا نوید نور اسـت و زادروز خورشید. در اوج سـیاهی با دمیدن سپیده سحری خورشید از پشت کوه‌ها و میان دریاها سرک می‌کشد، بالا می‌آید، سـیاهی پایان می‌یابد و روز آغاز می‌شود. پس از آن از طول شـب کاسته می‌شـود و بر عمر روز افزوده، تا نوروز که زمان روز و شـب برابر می‌شـود، تعادل بهـاری و هنگام عدل و داد فرامی‌رسـد. در زیباترین لحظه هسـتی زمین و زمان به هم گره می‌خورند... زمیـن می‌گردد و می‌چرخد... سـالی نـو و روزی نو آغاز می‌شـود... نـوروز... یلدا زمـان را و زمین را به عمو نوروز می‌سپرد و می‌رود... . فرزندان ایران‌زمین هر جا که باشـند، این دو رویداد را گرامی می‌دارند و گرد هم می‌آیند... . پـدران ما که با طبیعت پیوندی یگانه داشـتند، تقویم طبیعی را بر پایه ۴۰ شب و روز و «چلـه» برای زمان و زندگـی برگزیدند و همگام و همراه با گـردش روزگار بذر شـادی را پراکندند. در درازترین و سـیاه‌ترین شب سـال به نور دل بستند و کف‌زنان و پای‌کوبان سرود هستی را سر دادند.

دوستان من:

یلدا، شـب چله، شب وفق و شوق عشق است... شب زایش نور و مهر و شور و شادی...

تاریکی بماند، نمانـد. برود، نرود. بیاید، نیاید. چه غم که از دل تاریکی خورشید زاده می‌شود.

یلدا شـب پیـروزی پاکی و روشـنایی و زیبایی و آزادی است بر پلشتی و تاریکی و زشتی و ستمگری.

مهراسیم ز شـب. در دل تاریکی سـیاه شب به زایش سپید نور دل بندیم.

ایمـان بیاوریم، باور کنیم و بدانیم که شـب دراز است و سحر نزدیک است.

در ایـن خاک پاک، بر زبر این زمین سـبز و زیر این آسـمان آبی، هر جا که ایرانی است با همه دردها و داغ‌ها و بیدادها امشـب گرامی داشته می‌شود. یلدا سر می‌رسد و می‌آید.

در رم شب یلدا را گرامی می‌داشتیم. در شبی سرد و پرسـوز. جمعی بودیم، دوستانی ایرانی و ایتالیایی، خرد و بزرگ. کوچک و کلان شب شاد و خوشی بود... دوسـتانم، «امید» و «نوید»، از سر مهر خواستند که قصه یلدا را بازگویم.

سخنانی گفتم.

به سـنت مرسـوم خواستند که از شـاعر عاشق حضـرت حافـظ فالی بگیـرم و شـعری بخوانم و ترجمـان آن را برای یاران ایتالیایی بازگویم، پذیرفتم، دیدگان را بسـتم، دیوان حافظ را گشودم، شمع‌ها در میان نور قرمز، انار و هندوانه سـایه روشنی جادویی آفریده بودند.

حضرت حافظ از میان پرده شـب به در آمد، رخ نمود، درخشید و خواند:

صحبت حکام ظلمت و شب یلداست/
نور ز خورشید جوی بو که برآید.

همواره زیبایی و شـادی جهان بر جان‌تان روان، دل‌تان شاد و دریایی، شبتان گرم و یلدایی.

اتفاق

ایرنا: دبیرکل سـتاد مواد مخدر گفت : ما در کنار کشوری زندگی می‌کنیم که ناتو و آمریکایی‌ها آنجا مواد مخدر را پرورش دادند؛ با افزایش سطح زیر کشت و اصلاح بذرها و بازدهی بیشـتر؛ براسـاس آمار رسمی سازمان ملل در سال ۲۰۰۰ که آخرین سال حضور طالبان بود، کل تولیدات مواد مخدر در افغانستان بعد از هفت سال، یعنی نزدیک به ۵۰ برابر افزایش یافت.

ایسـنا: از جمعه، ۲۶ آذر نمایشـگاهی از آثار دیده‌نشده کامبیز درمبخش روی دیوار گالری کاما رفت. این نمایشگاه کاریکاتورهای دیده‌نشـده کامبیز درمبخش را که متعلق به دهه‌های ۴۰ و ۵۰ شمسـی اسـت، به نمایش گذاشته است. چون کارها به یک مجموعه خصوصی تعلق دارد و ممکن اسـت کارها به مـوزه انتقال داده شـود، اجازه عکس‌برداری وجود ندارد.

خبرآنلاین: محمد شـیری که بیشـتر بـا نقش‌هایش در سـریال‌های مهران مدیری شناخته می‌شود، می‌گوید برای رسـیدن به نقشـی که در «آخرین روز تابستان» بازی کرد، درخواسـت کرده بود در بیمارسـتان روان‌پزشـکی رازی (امین‌آباد) بسـتری‌اش کنند که رئیس بیمارسـتان رازی، امین‌آباد اجازه نداد اما او یک صبح تا شـب، به اتفاق یک پرستار با آنها بود تا بتواند نقش را دربیاورد.

دویچه‌ولـه: دادگاهی در آمریکا شـدیدترین حکم را برای یکی از حمله‌کنندگان به ساختمان کنگره این کشور صادر کرده اسـت. طبق حکم دادگاه، رابرت پالمر آمریکایی باید ۶۳ ماه به زندان برود. قاضی این مرد آمریکایی فلوریدایی را به‌دلیل حمله به افسر پلیس مجرم تشخیص داد. پالمر ضمن اعتراف گفت که از اعمال خود پشـیمان و شرمنده است و خود را قربانی تئوری‌های توطئه دانست.

تابناک: وزیر ارشـاد گفت: «موضوع برگزاری کنسرت‌های موسیقی به‌تازگی در ستاد ملی مقابله با کرونا مطرح شد. کنسـرت‌های تهران دچار مشکل شـده بود که با مصوبه سـتاد ملی مقابله با کرونا همه کنسرت‌ها برگزار می‌شود. برگـزاری این کنسـرت‌ها طبـق برنامـه و از اول دی آغاز می‌شود. کنسـرت‌های کیش درحال‌حاضر تا پایان آذرماه برگزار می‌شود».

خبرگزاری‌ها: وضعیت سـلامتی بکتاش آبتین، شاعر و فیلم‌ساز، نگران‌کننده است. این نویسنده از ۲۲ آذر درپی وخیم‌ترشدن حالش به بیمارستان دیگری منتقل شد، اما تاکنون بهبودی در وضعیت او حاصل نشده است. به او مرخصی هفت‌روزه‌ای داده شده و نزدیکانش امیدوارند مرخصی استعلاجی او تمدید شود و بیش از این اخلالی در روند درمان ایجاد نشود.